

**ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΑΪΜΕΝΑΚΗ ΓΙΑ ΤΗ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ (ΤΟΥ) ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥΣ,
ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ (ΣΩΜΑΤΕΙΑ,
ΠΑΡΑΤΑΞΕΙΣ, ΚΟΜΜΑΤΑ κ.α.)**

Α) Με διαφάνεια και δημοσιότητα: Ναι στη συμμετοχή και στα κόμματα.

Συνάδελφοι,

Όπως είναι γνωστό, μέχρι στιγμής, δεν έχω λογαριασμό και δεν μπαίνω στο face book.

Και όπως λέγεται, στοχοποιήθηκα μέσω του face book από συναδέλφους, μεταξύ των οποίων και ορισμένοι με τους οποίους δεν γνωριζόμαστε καν προσωπικά, και δεν έχουμε κανένα προηγούμενο. Χωρίς κάποιος από τους διαχειριστές, έστω να δημοσιοποιήσει την αντίθεσή του ή τη γνώμη του για τη στοχοποίησή μου.

Η αιτία ή η αφορμή που βρήκαν για να με στοχοποιήσουν, είναι η κομματική μου επιλογή, ή η συμμετοχή και η δράση μου σε πολιτικές εκδηλώσεις, και μάλιστα μετά το ωράριο εργασίας και εκτός και πέραν της συνδικαλιστικής μου δράσης.

Για τους λόγους αυτούς, αλλά και από καθήκον και υποχρέωση, αισθάνομαι την ανάγκη να δημοσιεύσω αυτό το κείμενο, για να συμβάλλω κι εγώ, **με το δικό μου ύφος και ήθος**, στον διάλογο που τυχόν γίνεται στο face book ή όπου αλλού.

Συνάδελφοι,

Είναι, επίσης, γνωστό ότι, τις σχέσεις μου με όλους ανεξαιρέτως τους συναδέλφους, τη δράση και τις πράξεις μου, πάντοτε τις διέκριναν εκτός των άλλων, η έγκυρη ενημέρωση και γνώση, η διαφάνεια και η δημοσιότητα. Καθώς και η σταθερότητα στις επιλογές, τις απόψεις και στις σχέσεις μου. Αδιαφορώντας για το προσωπικό ή συνδικαλιστικό κόστος. Χωρίς ποτέ να «πουλήσω» τους συναδέλφους, τον κλάδο, το συνδικαλιστικό μας κίνημα, τις αρχές, την ιδεολογία, τους φίλους μου.

Όπως είναι γνωστό και ότι ένα επιπλέον στοιχείο από όσα με χαρακτηρίζουν, είναι και η φυσική, «ψυχή τε και σώματι», οργανωμένη συμμετοχή μου στους συλλογικούς πολιτικούς, κοινωνικούς και συνδικαλιστικούς αγώνες, θεσμούς και ΦΟΡΕΙΣ. **Συμμετοχή ως ισότιμο μέλος και όχι μόνο ως ψηφοφόρος ή ακροατής ή θεατής ή σχολιαστής.**

Ο κομματικός και ιδεολογικός χώρος στον οποίο συνεχώς συμμετείχα είναι αυτός που «κάλυπτε» το ΠΑΣΟΚ...

Από το 2013, με δημόσια ανακοίνωσή μου η οποία δημοσιεύεται λίγο πιο κάτω σε τούτη τη στήλη, είχα εκφράσει την αντίθεσή μου στο κατεστημένο και στη σημερινή κυβέρνηση και είχα απευθύνει ανοιχτό κάλεσμα ανατροπής τους (Βλέπε πιο κάτω την ανακοίνωση αυτή).

Εδώ και λίγο καιρό, συμμετέχω στην προσπάθεια αναμόρφωσης και αναζωογόνησης του χώρου αυτού.

Τώρα συμμετέχω και στηρίζω, φανερά και δημοσίως, ως ιδρυτικό μέλος, το ΚΙΝΗΜΑ, με επικεφαλής τον Γεώργιο Ανδρέα Παπανδρέου.

Για να δημιουργήσουμε ξανά, πέρα και πάνω από πρόσωπα στην πορεία, ένα οργανωμένο, συγκροτημένο, και ζωντανό ΚΙΝΗΜΑ σε κάθε πόλη, σε κάθε Δήμο, σε κάθε γειτονιά και σε κάθε χώρο. **Ανεξάρτητα από το μέγεθός του.** Ένα ΚΙΝΗΜΑ ανάμεσα στον ιδεολογικό, πολιτικό και κομματικό χώρο που καλύπτουν ο ΣΥΡΙΖΑ και η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ:

- Γιατί θέλω να συναγωνιστώ ώστε να βγάλουμε το «λουκέτο» που ορισμένοι έχουν βάλει στους συλλογικούς πολιτικούς και κοινωνικούς φορείς και θεσμούς (σωματεία, συνελεύσεις, παρατάξεις, κόμματα κ.ά.) και να τους απαλλάξουμε από την απαξίωση που σήμερα τους χαρακτηρίζει.
- Γιατί, κυρίως, θέλω να φύγει η σημερινή Κυβέρνηση της Κατοχής και του κατεστημένου και να σχηματιστεί **μια άλλη συγκυβέρνηση, με άλλο πολιτικό ύφος και ήθος, και με άλλη κοινωνική ματιά, προσέγγιση και οπτική στα προβλήματά μας.** Ωστε και προβλήματα να λυθούν και οι συλλογικοί, οι συμμετοχικοί αλλά και άλλοι δημόσιοι θεσμοί, να αναζωογονηθούν.
- Αλλά και γιατί δεν μπορώ να ανεχθώ την αδικία και την υποκρισία, να μην είναι στο προσκήνιο και στη Βουλή, ο Γιώργος Ανδρέας Παπανδρέου, και να είναι στο προσκήνιο στη Βουλή, και μάλιστα «ξεπλυμένοι» πολιτικά και ηθικά, πολιτικοί όπως η Ραχήλ, η Τζάκρη, η Άντζελα, ο Οικονόμου, ο Βουδούρης και τόσοι άλλοι...
- Ούτε μπορώ να ανεχθώ την αδικία και την υποκρισία να είναι στο προσκήνιο και να κυριαρχούν, ηγέτες οι οποίοι

ετεροπροσδιορίζονται προς τον Γεώργιο Ανδρέα Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ και τα όποια λάθη της πολιτικής τους.

ΥΓ.: Θα παρακαλέσω όσους και όσες με κρίνουν και με στοχοποιούν, και μάλιστα σε ένα μέσο στο οποίο δεν έχω πρόσβαση, να με «συμβουλευσουν» και να μου πουν τη γνώμη τους, με όποιο τρόπο θέλουν, ή έστω και να μου υποδείξουν ή να μου προτείνουν μια ρότα, μήπως και την ακολουθήσω, ή να μου απαντήσουν:

A) Συμφωνούν ή όχι με τη συμμετοχή (μου) σε κόμμα και σε άλλους πολιτικούς και κοινωνικούς θεσμούς;

B) Συμφωνούν ή όχι με τη συμμετοχή μου στο ΚΙΝΗΜΑ; Κι αν τυχόν διαφωνούν, σε ποιο κόμμα θα μου πρότειναν να συμμετάσχω.

Θα τους ήμουν ευγνώμων αν, για λόγους ισοτιμίας, μου γνωστοποιούσαν αν και σε ποιο κόμμα συμμετέχουν οι ίδιοι.

Και τι το κακό ή αρνητικό βρίσκουν στη συμμετοχή (μου) στα κόμματα, έξω από το χώρο και εκτός ωραρίου εργασίας;

Και μάλιστα χωρίς να αποδέχομαι την παρέμβαση ή ανάμειξη των κομμάτων και της κομματικής ιδιότητας στα εσωτερικά του συνδικαλιστικού κινήματος;

Πάντως, σε οποιαδήποτε καλοδεχούμενη πρόταση, θα ήθελα να γνωρίζουν ένα σημαντικό για μένα στοιχείο: Δεν συμφωνώ και δεν αποδέχομαι να συμμετέχω σε κόμμα, χωρίς οργάνωση και βάση, ούτε σε κόμμα κλειστό στην κοινωνία,

ούτε και σε κόμματα που αντιμετωπίζουν τους πρώην συναγωνιστές μου ως **πολιτικά ρετάλια**

B) Μια βαθειά αλλά ανομολόγητη αντιπαράθεση.

Είναι γνωστά, έχουν αναδειχθεί και έχουν τεθεί, και μάλιστα από πολλές και διαφορετικές πλευρές, όλα τα μεγάλα αλλά και τα μικρά ζητήματα και προβλήματα που μας απασχολούν ως ανθρώπους (πρώτα), ως χώρα και ως κοινωνία.

Που μας απασχολούν ως λαό και γενικά ως πολίτες, σε όλο το φάσμα και τους τομείς και δραστηριότητες της ζωής μας – του βίου μας.

Έχουν αναδειχθεί και έχουν τεθεί, επίσης, και μάλιστα από πολλές και διαφορετικές πλευρές, τα αίτια της δημιουργίας των προβλημάτων μας, αλλά και οι προτάσεις, για την αντιμετώπισή τους.

Καθώς και οι στόχοι.

Για όλα αυτά και επί όλων αυτών γίνονται διάλογος και κάθε μορφής και ποιότητας αντιπαράθεση, από όλους και από όλες, και σε όλους τους χώρους και τις στιγμές του κοινωνικού και εργασιακού μας βίου, με όλα και σε όλα τα «μέσα».

Θεωρητικά, λοιπόν, και κατά κάποιον τρόπο, «ΓΝΩΡΙΖΟΜΑΣΤΕ».

Θεωρητικά, ναι. Στην πραγματικότητα, όμως, όχι.

Γιατί; Διότι, κατά τη γνώμη μου, υπάρχει ένα μεγάλο ζήτημα, το οποίο δεν τίθεται, παρά μόνον από λίγους.

Το ζήτημα, το πρόβλημα αυτό είναι η ΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ μέσα από κοινωνικούς και πολιτικούς θεσμούς, και φορείς, όπως είναι τα κινήματα, τα σωματεία, οι σύλλογοι ή άλλοι παρόμοιοι συλλογικοί και ομαδικοί φορείς, παρατάξεις, κόμματα .....

Και άρα το πρόβλημα μετατρέπεται σε απουσία ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ αντίληψης, προσπάθειας και ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ.

Σε αυτό και γι αυτό το ζήτημα της μη συμμετοχής και της έλλειψης συλλογικής προσφοράς, γίνεται μια μεγάλη και βαθεία αντιπαράθεση στην ελληνική κοινωνία.

Όμως, η αντιπαράθεση αυτή δεν γίνεται ανοιχτά, αλλά «υπόγεια», υποσυνείδητα και ΑΝΟΜΟΛΟΓΗΤΑ.

Είναι η αντιπαράθεση που γίνονταν πάντα, που εγώ τη θυμάμαι από μικρό παιδί, όταν μου έλεγαν και με συμβούλευαν: «Χρήστο, μην ανοίγεσαι, μην τσακώνεσαι για τα πολιτικά και τα ιδεολογικά, μη συμμετέχεις, μην πάς στους Συλλόγους και στα κόμματα, αυτά είναι επικίνδυνα, ανατρεπτικά, 'κομμουνιστικά', και θα βρεις τον μπελά σου».

Δεν τους άκουγα, δεν τους άκουσα, δεν θα τους ακούσω ούτε σήμερα ούτε αύριο.

ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑ, ΣΥΜΜΕΤΕΧΩ, ΘΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΩ, όσο μπορώ. Παντού και πάντα, ως ισότιμο μέλος. Και όχι μόνο ως ψηφοφόρος ή σχολιαστής ή ακροατής, θεατής, αναγνώστης .....

Εθελοντικά, διότι η συμμετοχή στους ως άνω φορείς είναι μία, η πρωταρχική μάλιστα, μορφή εθελοντισμού.

Με διάθεση προσφοράς, **όχι για να πάρω**. Δηλαδή πάντα στα δύσκολα, **τότε που λιγοστεύουν όσοι συμμετέχουν στους φορείς, γιατί τότε είναι που υπάρχει ανάγκη**.

Συμμετοχή από την πλευρά του «αδύνατου» και όχι από την πλευρά της κάθε μορφής εξουσίας. Ποτέ με το ρεύμα, ούτε καιροσκοπικά. Ούτε περίμενα ΠΡΩΤΑ να γίνουν ευνοϊκές οι προϋποθέσεις για μένα ή για τον κλάδο και μετά να μπω στον αγώνα. Αγωνιζόμασταν ΠΡΩΤΑ να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις.

Συνάδελφοι,

Εκτός από την προσωπική, την υπηρεσιακή, τη συνδικαλιστική, την αστυνομική, τη φορολογική, την ασφαλιστική, τη φοιτητική και άλλες ταυτότητες και «ταυτότητες», είχα, έχω και θα έχω πάντα και ιδεολογική και πολιτική και κομματική «ταυτότητα».

Αλλά ποτέ δεν ταυτίστηκα με τα αρνητικά φαινόμενα και την ιδιοτέλεια ανθρώπων που συγκροτούσαν και υπηρετούσαν τους θεσμούς.

Πάντοτε άφηνα την κομματική μου ταυτότητα έξω και πέρα από τις προσωπικές, συναδελφικές, υπηρεσιακές και συνδικαλιστικές μου σχέσεις, λειτουργίες και δράσεις και όλες τις φορές ήμουν σε μόνιμη σύγκρουση με όποιον επιχειρούσε να παρέμβει στα εσωτερικά της παράταξης και του συνδικαλιστικού μας κινήματος.

Πάντοτε, όταν το κόμμα συμμετείχε στην Κυβερνητική Εξουσία, αυτομάτως στην καθημερινή λειτουργία μου και επί της ουσίας, πέρναγα απέναντί του, απέναντι στην

εξουσία που ασκούσε. Τόσο ως συνδικαλιστικής, όσο και ως πολίτης.

Το ίδιο θα κάνω πάντα απέναντι σε όποια εξουσία. Και, βέβαια, απέναντι και σε αυτή που έρχεται ολοταχώς ...

Αθήνα, 23/01/2015